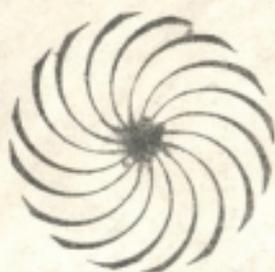

114
1998/3

ქართული
ნაციონალური
ბიბლიოთეკა

მეცნიერება

5—6

1998

ახალი მოზინადრა

მოქმედი პირნი
მოზინადრა
კონსიერში
პირველი მტვირთავი
მეორე მტვირთავი

დამორაბი

ცარიელი ოთახი. უკან კედლის შუაში ღია ფანჯარაა. ოთახის ორივე მხარეს ორფრთიანი კარია. კედლები ღია ფერისაა. დასაწყისში აქტიორთა თამაში რეალისტურია, ისევე, როგორც ის ავეჯი, შემდეგ რომ შემოიტანენ. მერე თამაშის რიტმში ოდნავ შესამჩნევი ცვლილება ცერემონიის მსვავს ხასიათს მისცემს სცენაზე მიმდინარე მოქმედებას. უკანასკნელ სცენაში რეალიზმი კვლავ განახლებდა.

ფარდის ახდისას, კედლისების მხრიდან საკმაოდ ძლიერი ხმაური ისმის: ადამიანთა ხმები, ჩაქუნის კაკუნი, სიმღერა, ბავშვების ფრიაბული, კიბეზე ნაბიჯების ხმა, არღანის ხმაური. ერთ წამს სცენა ცარიელია, მერე კარი ხმაურით იღება და კონსიერტი გამორჩდება, ხელში გასაღებების აცმულა უჭირავს და ხმამაღლა მღერის.

კონსიერში. ლა-ლა-ლა, ტრა-ლა-ლა, ტრა-ლა-ლა, ტრა-ლა-ლა-ლა-ლა! (გასაღებების აცმულას იქნევს) ლა-ლა-ლა-ლა! (წერდება. ფანჯარასთან მიდის და გადასახედად გადაკვიდება). გუსტაე! გუსტაე! გუსტაე! ეი, ფორე, გუსტაეს უთხარი ბატონ კლერანსთან შევიდეს... ფორე!.. (პაუზა.) ფორე!.. (პაუზა.) არც

აქ არის. (უფრო გადაიხრება და ხმამაღლა იწყებს სიმღერას).

(ვიდრე ხმაური გრძელდება და კონსიერტი ფანჯარაზეა გადაკვიდებული, მარცხნიდან ჩუმად შემოდის საშუალო სიმაღლის, შაუულეაში, მუქ ტანსაცმელში გამოწყობილი ბატონი: რბილი შლაპა ახურავს, შავი პიჯაკი, შარვალი და ლაქის ფეხსაცმელი აცვია, მკლავზე პალტო აქვს გადაკვიდებული; მეორე ხელში ტყავის პატარა შავი ჩემოდანი უჭირავს; უხმაუროდ კეტავს კარს და ასევე უხმაუროდ, კონსიერტის შეუმჩნეველად მის უკან წერდება, ელოდება, არ ინძრევია; კონსიერტი უცხო სტანით ივრძნობს, სიმღერას უცბათ შეწყვეტს, რამდენიმე წამს იმავე პოზაშია, ამ დროს ბატონი ამბობს):

მოზინადრა. ქალბატონი კონსიერტი ბრძანდებით?

კონსიერში (შემობრუნდება, გულზე იტაცებს ზელს და ფერის). ა-ა-ა-ა! ა-ა-ა-ა! ა-ა-ა-ა! (ასლოკინებს). მომიტყევეთ, ბატონო, მასლოკინებს. (ბატონი უმოძრაოდ დგას.) ახლა შემოხვედით?

მოზინადრა. დიახ, ქალბატონო.

კონსიერში. მინდოდა, გუსტაე, ფორე ან სხვა ვინმე დამენახა ეზოში იყვნენ თუ არა, რომ ბატონ კლერანს-

თან შემეგზავნა. თუმცა... უკვე ჩამობრძანდით, ბატონო?

მონიხაძერძი. როგორც ხედავ, ქალბატონო.

ქონსიერძი. დღეს არ გელოდით... მეგონა, ხეალ მოხეიდოდით. კეთილი იყოს თქვენი მობრძანება. კარგად იმგზავრეთ? ხომ არ დაიღაღღეთ? როგორ შემამინეთ! არ გელოდით და იმიტომ შემეშინდა. (ასლოკინებს.) ესღა მაკლდა. მოულოდნელობისაგან დამემართა. ყველაფერი რიგზეა. სახედნიეროდ, თქვენი წინამორბედნი, ადრე აქ ვინც ცხოვრობდნენ დროზე წაუდნენ. მოხუცი ბატონი სამსახურიდან გადადგა. ჩინოვნიკი იყო, ისეთი შშვიდი. თქვენც ასეთი ხართ? კი? არა? ევ არი, არ ვიცი რომელ სამინისტროში მუშაობდა. მითხრა და დამავიწყდა, ჩემთვის ეს სამინისტროები სულერთია. ჩემი პირველიც ხომ შიკრიკად მუშაობდა კანტორაში. კარგი ხალხი იყო. ყველაფერს მიაშობდნენ. მე კი შეკარგობას მივეწევი. განა ყბედი ვარ. მისი ცოლი არ მუშაობდა. მთელი ცხოვრება არაფერი გაუკეთებია. მათ მურწნეობას მე ვუძღვებოდი, საყიდლებზე გასაგზავნად ქალი ჰყავდათ დაქირავებული, როცა ის არ შოდიოდა, მე მგზავნიდნენ. (ასლოკინებს.) მოულოდნელობისაგან დამემართა. შემამინეთ. ხეალ გელოდებოდით. ანღა ხეალხევიით. ძალი ჰყავდათ ერთი. კატებს ვერ იტანდნენ. კატის სახლში შენახვა ნებადართული არ არის, მშართველმა აკრძალა და არა მე. მე რა, ჩემთვის სულერთია. გულითადი ხალხი იყო, შვადლები არ ჰყავდათ, კვირაობით ქალაქკარეთ ბიძაშვილებთან დადიოდნენ, შეებულეზას კი ბურგუნდიაში ატარებდნენ, ბატონი წარმოშობით იქიდან იყო; ახლაც იქით წაუდნენ, მაგრამ ბურგუნდიული ღვინო არ უყვარდათ, შორღოს ამჯობინებდნენ, ოღონდ ცოტას. შოგეხსენებათ, მოხუცებს, ცხადია, ახალგაზრდებსაც, თქვენც, ყველას, ხეზადასხევა ვემოვნება გაქვთ. მე ასეთი არა ვარ. სიმათიურები იყვნენ. თქვენ? კომერციას მისხვეთ? თუ მოსამსახურე

ბრძანდებით? რანტე? პენსიონერი? ოო, ცხადია, პენსიაზე შარ ჩქნუნს; ჰადგან ძალიან ახალგაზრდა მსწრს შატამ ისეთებოც ხომ არიან, ადრე რომ გადიან პენსიაში დაღლილობის გამო. ხომ შართალია? ანღა როცა ფული აქვთ. ამის უფლებას ყველა ვერ მისცემს თავს. ოჯახი ყვაო?

მონიხაძერძი (ჩემოდანსა და პალტოს იატაკზე დებს.) არა, ქალბატონო.

ქონსიერძი. სადაც გნებავთ იქ დადეთ, ბატონო, ჩემოდანი. კარგი ტყვისაა. ვაი, აღარ მახლოკინებს. შიშმა გამიარა! შიხადეთ რაღა შლავა. (ბატონი უფრო იფხუტავს შლავას.) ქუდის მოხდა თუ არ გნებავთ, აუცილებელი არ არის. თქვენს სახლში ხართ და რაც გნებავთ იმას გააკეთებთ. ერთი კვირის წინ კი ეს ბინა თქვენი არ იყო; რას იზამ, ბერდება ხალხი, ყველაფერი მიდის. ახლა თქვენა ხართ აქ. შართალია, მე არ მეხება, მაგრამ კარგი და გამძლე სახლია, უკვე ოცი წლისაა. რა დიდი ხნის წინ დაიწყო ყველაფერი. (ბატონი ჩემად დადის, ყურადღებით ათვალიერებს კედლებს, კარებს, კედლის კარდას, ხელები ზურგს უკან უწყევია. კონსიერძი ავრძელებს.) მათ ყველაფერი მშენიურ მდგომარეობაში დატოვეს. სუფთა და ღირსეული ხალხი იყო. ცხადია, უარყოფითიც ჰქონდათ, როგორც თქვენ და მე; არც ისე თავაზიანები ბრძანდებოდნენ და არც შოლაპარაკე; არც არაფერს მიფუზობდნენ. მოხუცი თუ მეტყვოდა ხანდახან რაღაცას, ღედაბერი კი სულ არაფერს ამბობდა. ამ ქალმა თავისი კატა ფანჯრიდან გადააგდო და სახლის მშართულს პირდაპირ თავზე დასცა. სახედნიეროდ, ჩემი ყვაილები არ იყო. მოხუცი ცოლს სცემდა, ბატონო. მთელი დასაჯერებელი კია, ბატონო, ჩვენს საუკუნეში, მაგრამ ეს მათი საქმეა, ასეთ რამეებში არ ვერევი. ერთხელ მათთან აუედი, მოხუცი ცოლს სცემდა. ცოლი კი ვვიროდა: „არამზადავ, არამზადავ, ნებით მოვაჭრევ...“ (ქალი მქუხარე ხმით იცინის. ბატონი კვლავ ჩემადღა და გულმოდგინედ იკე-

დღეს კედლებს, კარს, საკეტს, ყველაფერს ხელით ხინჯავს, თავს აქნევს. კონსიერჯი ლაპარაკს აგრძელებს, თან უფურებს. გარედან ისევ შემოდის ხმაური.) „ნუხვით მოუპტრეო“, ოო, როგორ ვიცინე, ბატონო. ახლა აქ აღარ არიან, ამიტომ მათზე ძვირის თქმა არ შეიძლება, თითქოს დაიხოცნენო. არც ისე თუაზიანები ბრძანდებოდნენ, მაგრამ მე არაფერი მაქვს მათზე დასაძიელი, გარდა ახალი წლისა... ნუ გეშინიათ, ბატონო, მაგარი სახლია, ახლა რომ აშენებენ განა ისეთია, ასე აღარ აშენებენ უკვე... კარგად იქნებით აქ... მეზობლები კარგი ხალხია, პატივსაცემი, მუდამ მშვიდი; პოლიცია არასოდეს გამოძიძიხია, გარდა მეოთხე სართულისა, იქ ინსპექტორი ცხოვრობს და განუწყვეტლივ ფვირის; ყველას დაპატიმრება უნდა...

მოზინადრამ (თითით აჩვენებს). ქალბატონო, ფანჯარა!..

(მისი ხმა თანაბარი და არაფრის მეტყველია).

კონსიერჯი. დიახ, ცხადია, ბატონო! ძალიან მინდა თქვენს მეურნეობას გაუძღვე. ძვირს არ გამოგართმევთ. შევთანხმდებით. დაზღვევის გადახდა საკირო არ არის...

მოზინადრამ (იგივე ვესტით, იგივე სიმშვიდით). ფანჯარა, ქალბატონო!

კონსიერჯი. დიახ, დიახ! დამეიწვია, ბატონო, მომიტკევეთ. (ფანჯარას ხურავს. ხმაური ოდნავ სუსტდება.) ...იცი, სიტყვა სიტყვაა, დრო ვადის...

(ბატონი თავის გამოკვლევას აგრძელებს).

კონსიერჯი. დაეზურე თქვენი ფანჯარა. ავიღად იკეტება. (ბატონი ფანჯრის საკეტებს ამოწმებს და იკვლევს მთელ ფანჯარას). ეზოს გადაკეურებს. ოთახი ნათელია, რადგან მეშვიდე სართულზეა.

მოზინადრამ. პირველზე ხომ არ იყო თავისუფალი ბინა?

კონსიერჯი. დიახ, თქვენი კარგად მესმის, ულიფტო სახლში, მეშვიდე სართულზე ასევე ადვილი არ არის.

მოზინადრამ (უფრო სავითარ თავს). საქმე ამაში არ არის; ახლა მხოლოდ დედლიღვარ, ქალბატონო!

კონსიერჯი. მაშ რაშია? მზე არ გიფეართ? მართალია, თვალს ჭრის. განსახლერულ ასაკში უძიხოდაც გაძლებს კაცი, თანაც კანს აშავებს...

მოზინადრამ. არა, ქალბატონო...

კონსიერჯი. ცხადია, არც ისე ძალიან, მაგრამ... დღეს ვერაფერზე დაძინებთ. შემძიძია საწოლი გათხოვით. (ბატონი ისევ ოთახს ათვალერებს. ადგილებს სინჯავს, სადაც მერე ავეჯი უნდა დალაგდეს. ჯიბიდან რულეტს იღებს და ზომავს.) ნუ წუხდებით, ავეჯის დალაგებაში დაგეზმარებით. ვიცი, სადაც უკეთესი იქნება დადგმა, პირველად ხომ არ ვაკეთებ. თანაც თქვენს მეურნეობას მე უნდა გაუძღვე. დღეს ხომ არ მოიტანენ თქვენს ბარგს; ასე სწრაფად ხომ არ მოვლენ. ეს გამეიდველები, ხომ ვიცი როგორც მუშაობენ, ყველა ერთნაირია...

მოზინადრამ. მოიტანენ, ქალბატონო.

კონსიერჯი. გგონიათ, ავეჯს დღესევე მოიტანენ? მით უკეთესი თქვენთვის, მეც ხელს მაძლევს, თქვენთვის საწოლი არა მაქვს. გასაოცარი კი იქნება თუ მოვლენ. მე ხომ მაგათ კარგად ვიცნობ. არ მოვლენ, არ მოვლენ, დღეს შაბათია. არა, ოთხშაბათია. მაქვს თქვენთვის საწოლი, მაქვს. თქვენს მეურნეობას ხომ მე უნდა გაუძღვე... (ფანჯრის გახსნა უნდა).

მოზინადრამ. მომიტკევეთ, ქალბატონო.

კონსიერჯი. რა მოხდა? (ისევ ფანჯრის გაღება უნდა ვითომ.) ჭორებს უნდა დაუძახო, რომ გუსტავს უთხრას ბატონ კლერანსითან შევიდეს.

მოზინადრამ. ფანჯარას თავი დაანებეთ, ქალბატონო!

კონსიერჯი. იცით, ჩემო ბატონო, ბატონ კლერანსს სურს ბატონ ესტამისკან შეიტყოს... ესტამი გუსტავის მეგობარია, ჭორჩისაც, ცოტა ნათესავება-

დაც ერგებიან ერთმანეთს, მთლად არა, ცოტა...

მოზინაღრმ. თაუი დაანებუთ ფანჯარას, ქალბატონო.

კონსიერში. კარვით, კარვით, კარვით! მივხვდი, არ გინდათ. ცუდს არაფერს გააკეთებდი, თქვენი ნებაა, ფანჯარაც თქვენია და არა ჩემი. ისე განავით, როგორც გენებოთ, ხელს აღარ ვახლებ. წყნით არა მწყნია. ბინა თქვენია, არც ისე ძვირი მიეცით, მაგრამ ეს მე არ შეხება, და ფანჯარასთან ერთად თქვენ ვეკუთვნივ. ფულით შეიძლება ყველაფერი იყიდოს კაცმა, ასეთია ცხოვრება. არაფერს ვამბობ, თქვენი საქმეა, არ ვერევი. საცოდავ მოხუც ქალს მესვიდე სართულიდან მოუწევს ჩახვლა გუსტაეის საძებნელად. ო-ლა-ლა! მამაკაცები ჭირვეულები არიან, არაფერზე ფიქრობენ, მაგრამ მე გემორჩილებით. როგორც გნებაეთ; მე ვიქნები, რასაც ჰქვია თქვენი მსახური, ასე არ არის ბატონო, ხომ გადაწყვეტილია?

მოზინაღრმ. არა, ქალბატონო.

კონსიერში. მაშ, როგორ, ბატონო?

მოზინაღრმ. არ მჭირდება თქვენი სამსახური, ქალბატონო.

კონსიერში. ოო, ეს უკვე მეტი-მეტია! თქვენ ხომ თვითონ მთხოვეთ. რა სამწუხაროა, რომ მოწმეები არა მყავს, თქვენი ხიტყვა დავიჯერე, ძალიან გულუბრყვილო ვარ...

მოზინაღრმ. არა, ქალბატონო, არა. ნუ გაბრაზდებით ახლა ჩემზე.

კონსიერში. მაშ, როგორ!
(მარცხენა კარზე აკაკუნებენ).

მოზინაღრმ. ავეჯი!

კონსიერში. ახლავე გავალე. ნუ შეწუხდებით, კარის ვალეა ჩემი მოვალეობაა. სამსახურს გაგიწევთ. მე თქვენი მოსამსახურე ვარ.

(კარის ვალეა უნდა. ბატონი გზას უღობავს და აჩერებს).

მოზინაღრმ (კვლავ ძალზე მშვიდად). ნუ გაირჯებით, ქალბატონო.

(მარცხენა კართან მიდის, ალებს, ამდროს, დოინჯშემოყრდილი კონსიერცი თავს დაესხება).

კონსიერში. მაშ, ასე ხომ იტყუებიან, ყველაფერს გამარჯვებულად აღარ ასრულებენ! ასეა...

(მოზინაღრმ კარს ალებს, გამოჩნდება პირველი მტკირთაუი).

პირველი მტკირთაუი. ბატონო! ქალბატონო!

მოზინაღრმ. ავეჯი მოიტანეს?

კონსიერში. თვითონ ხომ არ დალაგებთ ავეჯს, ბატონო.

მოზინაღრმ. მტკირთაუები მომეზარებიან, ქალბატონო.

კონსიერში. რა საჭიროა უცხო ხალხის მოყვანა; რა გასაჭირია, არ ვიცი. არასოდეს გამოვიდა ასეთი რამ. ეს კაცი ადრე არასოდეს მინახავს. რა გაუფრთხილებლობა! შევეძლოთ ჩემი ქმრისთვის გეთხოვათ დახმარება. უცხო კაცის შემოსევა არ შეიძლება, ნდობა არ შეიძლება, რა იცი რა მოხდება; ასე ხდება ყველაფერს, თუ სულელი არ არი, ცხადია. ჩემი ქმარი ხომ აქ არი, მეორე ქმარი, არ ვიცი, პირველს რა მოუვიდა. მეორე ქმარი კი ქვეითაა, საქმე არაფერი აქვს, უმუშევარია, მაგრამ მაგარი კაცია; რამდენიმე სუს მაინც იშოვიდა, სხვას რატომ უნდა მისცეთ, რას მოგიტანთ. მშვენივრად შეუძლია ტვირთის თრევა, თუმცა კლექიანია, მაგრამ საარსებო ლუკმა-პური ხომ უნდა იშოვოს. გაფიცულები სწორი არიან, ჩემი პირველი ქმარიც სწორი იყო, თუმცა არაფრის გაგება არ უნდოდა, ადგა და წავიდა... მე რე გაცილებულნი არიან ხოლმე!... კარვით. ავი არა ვარ, თქვენს მეურნეობას მოვუვლი, ძალიან ბინდა გემსახუროთ...

მოზინაღრმ. თქვენი სამსახური არ მჭირდება, ქალბატონო, მომიტყვევთ, მაგრამ თვითონ გააკეთებ ყველაფერს.

კონსიერში (განრისხებული ყვირის). ბოდიშსაც იხდის! ბოდიშს იხდის, სახაცილოა; როცა ჩემი ანგარიშიდან იხდიან, არ მიყვარს, არ მიყვარს. ჩემი მოხუცები, ადრე აქ რომ ცხოვრობდნენ, უკვე მეცოდებიან. ოჰ, ეს თავაზიანები, ზრდილობიანები ყველა ერთნაირია. დროს მაკარგეინებენ, თითქოს

სხვა საქმე არაფერი მქონდეს. მოუნდებოთ ასწიე, მერე ეს, მერე ის... (ჩაქუნის კაუნის ხმაძალდა ისმის. ძლიერდება მეორე ხმაც, რომელიც კულისებიდან მოდის. მოზინადრე იმანკება. კონსიერგი იმ მხარეს ყვირის, საიდანაც ხმა ისმის.) ნუ ხმაურობთ! ერთმანეთისა არაფერი გვესმის. (მოზინადრეს.) არ გაეაღებ ფანჯარას, არც თქვენს მინებს დაეკოსხურვე. წესიერი ქალი ვარ, არასოდეს ხავედური არ მიმიღია, თუმცა ამოია ყელაფერი; ისე, უკეთესი იქნება სარეცხი დაერეცხო, ვიდრე თქვენ ვისმინოთ!

(მარცხენა კარი იღება, ხმაურით გამოჩნდება პირველი მტვირთავი და მხოლოდ ორი პატარა ტაბურეტი მოაქვს. ამ დროს კონსიერგი ისევ აღაქლაქდება.)

პირველი მტვირთავი (მოზინადრეს). აი ესეც!

კონსიერგი (პირველ მტვირთავს, რომელიც მას არ უსმენს). ნუ უჯერებ თავს, ბიჭო...

პირველი მტვირთავი. სად დაჯდა?

კონსიერგი (ისევე). მატყუარაა, არ გადავიხდის. ასეთები თაქიანთი ფულებით ყველაფერს ვიდულობენ!

მოზინადრე (მშვიდად, მტვირთავს). ეს იქ დადგით, ბატონო, ის კი აქ.

(აჩვენებს ადგილს მარცხენა კარის ვერდიტ).

კონსიერგი (ისევე). ...შენ თუ გინდა გასკდი.

პირველი მტვირთავი (ისევე). კარგი, ბატონო.

(ტაბურეტებს მითითებულ ადგილას ღვამს).

კონსიერგი (ისევე). ...ამაოდ წაალობს კაცი, ეს არი ჩვენი ცხოვრება... (პირველი მტვირთავი გადის, კონსიერგი მოზინადრეს ახლოს დაფუფუნებს.) უინა ხართ არ ვიცი. მე ვინცა ვარ — ვიცი. ახლა ცოტა გაგვიანით... ქალბატონი მათილდა. (იმ ვაკეებით, რომ თვითონაა ქალბატონი მათილდა.)

მოზინადრე (ტყულებური სიმშვი-

დით ჯიბიდან ფულს იღებს). გამოძირით, ქალბატონო, თქვენს კარებს ხაფასურია. (უწვდის ფულს).

კონსიერგი. ოო, არა, ვინ გონივართ? მათხოვარი კი არა ვარ. შეშეძლო შეიღებო მყოლოდა, ჩემი ბრალი არ არი, ჩემი ქმარია დამნაშავე; რომ მყოლოდა ახლა დიდები ექნებოდნენ. არ მინდა თქვენი ფული! (ართმევს ფულს და წინსფარის ჯიბეში იღებს). დიდი მადლობა, ბატონო... კარგი, შეგიძლიათ იმდენი იყვიროთ, რამდენიც გნებავთ. არც თქვენს მეურნეობას გაუძღვები, თქვენსაირი ბატონები არ მომწონს. მათ არავინ სჭირდებათ და ყველაფერი თვითონ უნდათ აკეთონ; აბა, თქვენს ასაკში ეს რაში გარგიათ. (ვიდრე ქალი ლაპარაკობს, მოზინადრე მარცხენა კართან მივა, ტაბურეტებს ადგილს შეუცვლის, უკან იხვევს, ამოწმებს როგორ დააწყო...) გაფუჭებული, უზნეო ადამიანი, არავინ სჭირდება, ძალიც კი. გაფუჭებულები, ხალხს ქუჩაში უკიდებიან. არ მინდა ასეთი ადამიანები ამ სახლში ცხოვრობდნენ, სადაც პატიოსანი ადამიანები ბინადრობენ. რა დრო მოვიდდა, უბედურებაა პირდაპირ. (უფრო ხმამაღლა.) განზრახ ამინებენ ადამიანებს, როცა ფანჯარაში იყურებიან, ხომ შეიძლება გადაეკარდნილიყავი; ამით კი რა ენაღვლებათ, უწებელი სიამოვნებაა ვითომ. მე კი რა სიამოვნება მაქვს კინოს გარდა; ისიც იშვიათად... (მოზინადრე ტაბურეტებს ისევ ძველ ადგილას აწყობს, უკან იხვევს და უყურებს.) ...ამათ ცოტა რამ გაეგებათ ცხოვრებისა, მართო აურზაურის ატეხა იციან.

მოზინადრე (ტაბურეტებს ოდნავ შესამჩნევი კმაყოფილებით უყურებს, რადგან ბუნებით ფლეგმატური კაცია). აი ასე უკეთესია!

(პირველი მტვირთავი მარცხენა კარიდან ხმაურით შემოდის და ვაზა მოაქვს).

კონსიერგი (ისევ ისე). წარმოდგენით კი, ღმერთმა იცის, რას არ წარმოიდგენენ ეს ყანალები, ნაძირალები, უსაქმურები...

მოზინაღრე (პირველ მტვირთავს). აქ დადეთ, ბატონო. (უნკენებს სცენის კუთხეს, ხიდზეში მარცხნივ).

პირველი მტვირთავი. აქ? კარგით, ბატონო! (მიდის ნაწევრები ადგილისკენ).

კონსიერში (ისევ ისე). ვოველგვარი უხინდისობის ჩადენას ვთავაზობენ, რადგან ფული აქვთ, ჰგონიათ...

მოზინაღრე (პირველ მტვირთავს, რომელმაც ვაზა ზუსტად მითითებულ ადგილას არ დადგა). არა, კუთხეში, ზუსტად კუთხეში...

კონსიერში (ისევ ისე). ოღონდ ჩემთან ასეთი რამე არ გაუვიათ.

პირველი მტვირთავი. აქა?

მოზინაღრე. დიახ, დიახ, კარგია...

კონსიერში (ისევ ისე). ყველაფრის ყიდვა არ შეიძლება, ბატონო. ფულს არ შეუძლია ყველა გააფუჭოს. თანახმა არა ვარ.

პირველი მტვირთავი. დანარჩენი ხად დავაწყობ?

მოზინაღრე (პირველ მტვირთავს). ნუ წუხხართ, ყველაფერი მოფიქრებული მაქვს. ახლავე ნახავთ. ადგილი საკმარისია...

(პირველი მტვირთავი მარცხნივ გადის).

კონსიერში. დიახ, ასეა. მაშინვე ეივკვე, ფხიზლად ეიყავი ვიცნობ ამ სუბიექტებს, ამ მშვენიერ ბატონებს, ქუჩებში ხალხს რომ ეკიდებიან; ვერ ვიტან, როცა ქალებიც უკან დასდევენ, მაგრამ მე არ დაედე; ვერც შემაცდუნენ. ვიცი, რასაც ფიქრობთ, თქვენი განზრახვა ვიცი, გინდათ მიყიდოთ. მე ოჯახის დედა ვარ, ოჯახის დედა, სულელი არა ვარ, ჭკუიდან არ შევშლილვარ. საბედნიეროდ, სახლში პოლიციის ინსპექტორი ცხოვრობს, ბატონო, ვინივლებთ. დავაპატიმრებინებ თქვენს თავს, ჩემი ქმარიც ხომ არსებობს, დამიცავს... ოჰ, ოჰ, არავინ სჭირდება! ენახოთ!

მოზინაღრე (თავი ბაზგასმული თავაზიანობით უჭირავს, კონსიერეს მიუბრუნდება და უსაზღვროდ მშვიდად, ხმის აუმაღლებლად, ღირსეულად მი-

მართავს. ხმა ოდნავ მბრძანებლურად ეღერს). ნუ ნერვიულობ, კონსიერო, გთხოვთ მაპატიოთ რჩევებს რომ გაძლევთ, მაგრამ ასე შეიძლება თავს რამე აუტყვოთ.

კონსიერში (ოდნავ შეცბუნებული). როგორ მიბედავთ ამის თქმას? მე, ოჯახის დედას! ვერ დამიშორჩილებთ! ხელები მოკლე გაქვთ. ამ წუთში მოხვედით და რაღა არ მომინდომეთ. ახლა მაიძულეთ, დამიჭირავეთ და ახლა უმიზნოდ მაგდებთ! როცა აქ მოხუცები ცხოვრობდნენ, აი აქ, სადაც დგებართ...

მოზინაღრე (ხელები ზურგს უკან უწყვია). სახლში მიბრძანდით, ქალბატონო, ეგები ფობტა მოიტანეს.

(კონსიერე ჩუმდება, თითქოს შესინჯულია. მოზინაღრე შესცქერის, მერე შებრუნდება და ვაზას უყურებს; კონსიერე ამით სარგებლობს და მარცხენა კარისკენ გარბის).

კონსიერში (ბუტბუტით). ვაზას დებს, ერთი ამას დამიხედეთ, ვაზას! (კართან მიხული ხმამაღლა.) ოჯახის დედა! ვერ გამაცურებთ. ინსპექტორს ვუტყვი! (გახულისას მეორე მტვირთავს ეჯახება.) ფრთხილად! (მოზინაღრე შემოსულს მიუბრუნდება. კონსიერე გადის და ვერილს აგრძელებს) ვერ მომატყუებთ! ვერ მომატყუებთ!

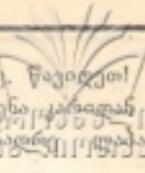
მეორე მტვირთავი. გამარჯობათ. ბატონო. ვადაზიდეის ბიუროდან გახლავართ. თქვენი აუჯის ამოსატანად მოვედი.

მოზინაღრე. გამარჯობათ. ვმადლობთ, ბატონო. თქვენი დამხმარეც აქ არის. (თითონ მარცხენა კარს უწვენებს).

მეორე მტვირთავი. კეთილი, წავალ და მიუხმარები. (სცენას გადაჭრის, მარცხენა კართან მიდის, ორ ტაბურეტსა და პატარა, ოცდაათიოდე სანტიმეტრის სიმაღლის ვაზას შეამჩნევს) ვხედავ, მუშაობა უკვე დაუწყია.

მოზინაღრე. დიახ, დიახ უკვე დაიწყო.

მეორე მტვირთავი. დიდი ხანია მოვიდა?

მოგინადრა. არა, რამდენიმე წუთია.

მეორე მტვირთავი. ბევრი დარჩა კიდე?

მოგინადრა. დიახ, საკმაოდ.

(მარცხნიდან ხმაური ისმის. პირველი მტვირთავი კიბეზე ამოდის).

პირველი მტვირთავი (კულისებლად). მოხვედი? მოდი მომეხმარე.

(მეორე მტვირთავი მარცხენა კულისებში გადის. ერთ წამს ქრება, მერე მისი ზურგი გამოჩნდება, ისე იქცევა თითქოს დიდი სიძიმის ტვირთი მოაქვსო. მობინადრე კი ხელს ხან კელეხისკენ იშვერს, ხან იატაკისკენ, ხან სადღა ხან სად, თითქოს აუკვირს დასადებ ადგილებს ნიშნავსო).

მოგინადრა. ერთი... ორი... სამი... ოთხი... ერთი...

(შემოდის მეორე მტვირთავი, კიდე ერთი ცარიელი ვაზა შემოაქვს, ეტყობა, ძალზე მსუბუქია. ოღონდ, ორივე მტვირთავს ისეთი სახე უნდა ჰქონდეს, თითქოს დიდ სიძიმეს მოათრევენ, სიძიმისიგან ფეხებიც კი უნდა ეკეცებოდეთ).

პირველი მტვირთავი. მიდი, მიდი!

მეორე მტვირთავი. მაგრა მოკიდე ხელი!

მოგინადრა (აგრძელებს). ერთი... ორი... სამი...

პირველი მტვირთავი (მობინადრეს). ეს სად დაუვგათ?

მოგინადრა (მისკენ შებრუნდება). აქ დადგით... ვუთავა. (თითო მარცხენა კარის მარცხენა მხარეს უჩვენებს, ძალიან ახლოს რამპასთან). მშვენიერია.

(მტვირთავები ვაზას დგამენ, ხელებს იფშვნიან, წელზე ხელს იღებენ, ქუდს იხდიან, შუბლს იწმენდენ. დრო და დრო კონსიერტის ხმა ისმის სხვა ხმებთან ერთად. მერე ნელ-ნელა წყდება).

მეორე მტვირთავი. ჯერჯერობით არა უშავს რა! კიდე რა არის?

მოგინადრა. დაილაღეთ, ბატონო?

პირველი მტვირთავი. არაფერი... მიწვეული ვართ... (მეორე მტვირ-

თავს.) დროს ნუ კარგავთ. წავიდეთ!
(მტვირთავები მარცხენა კარებიდან გადიან, ამასობაში მობინადრე დასარაკობს).

მოგინადრა. ერთი... ორი... სამი... ოთხი... ერთი... ორი... სამი... (სცენაზე აჩქარებული დადის, საგნების დასაწყობად ადგილს ეძებს, ზოჯჯერ რულეტს ხმარობს, რომელიც გამუდმებით ხელში უვირავს.) ასე კარგი იქნება... ამას აქ დაუდებთ... იმას იქ... ასე...

(მარცხნიდან პირველი მტვირთავი შემოდის, ძლივს შემოაქვს კიდე ერთი ვაზა. მობინადრე სცენის მარჯვენა შორეული კუთხისკენ უთითებს, იქ დადგით. პირველი მტვირთავი მინიშნებულ ადგილზე დებს ვაზას, ამასობაში მობინადრე ითვლიბ).

ერთი... ორი... სამი... ხუთი... ერთი... ორი... შეიდი... კეთილი, ასე გამოდგება.

პირველი მტვირთავი. ასე ევარგება, ბატონო?

(შემოტანილი ნიეთები უფრო და უფრო დიდია, ამის მიხედვით მტვირთავების მოძრაობაც უფრო თავისუფალი ხდება, იგრძნობა, რომ არ ეშინებათ, დასასრულისთვის ისინი უკვე ერთობიან და გულს აფოლებენ).

მოგინადრა. დიახ, ბატონო, ასე კარგია.

(პირველი მტვირთავი მარცხნივ გადის, იმავე კარში, იმავე დროს მეორე მტვირთავი შემოდის, ისეთივე ვაზა მოაქვს, როგორც პირველმა შემოიტანა). იქით, გუთავა. (უჩვენებს რამპის მარჯვენა მხარეს).

მეორე მტვირთავი. აჰ, დიახ!

(ვაზას დგამს და მარცხნივ გადის. იმავე კარიდან შემოდის პირველი მტვირთავი, ორი ერთნაირი და ადრე შემოტანილი ტაბურეტების მსგავსი ტაბურეტი მოაქვს, ოღონდ პატარა ზომის).

პირველი მტვირთავი. ესენი სად დაეალავო, ბატონო?

მოგინადრა (მარჯვენა კარის მარჯვენა და მარცხენა მხარეს აჩვენებს). აქა და იქა, ცხადია.

პირველი მტვირთავი. უნდა მი-

ვხვედრილიყავი... (დგამს ტაბურეტებს).
უპი... ადგილი კიდე რჩება?

(ერთ წამს ოთახის შუაში ჩერდება,
მერე მარცხნივ გადის).

მოზინაღრა. ყველაფერი დაუტევა.
ცხადია, ვინიერულად დაეალაგებთ...

მეორე მტვირთავი (მარცხნიდან
შემოდის და ჩემოდანი მოაქვს). იქით,
ბატონო?

(ფანჯრის მარჯვენა მხარისკენ მიე-
მართება. მოზინაღრე შეაჩერებს).

მოზინაღრა. მომიტყევთ, მანდ არა,
აი იქ... (ფანჯრის მარცხენა მხარეს უჩ-
ვენებს).

მეორე მტვირთავი (მიდის ჩემო-
დანის დასადგმელად). კარვით, ბატონო,
ოღონდ სწრაფად ვააჩვენეთ ხოლმე ზუ-
სტი ადგილი.

მოზინაღრა. შეეთანხმდით.

მეორე მტვირთავი. ამაოდ რომ
არ დაეიღალოთ!

მოზინაღრა. შესშის.

პირველი მტვირთავი (იმ დროს,
როცა მეორე მტვირთავი მარცხნივ გა-
დის, ერთფეხიანი მრგვალი მაგიდით
მარცხნიდან გამოჩნდება). ეს სადღა?

მოზინაღრა. დიახ, დიახ... მაგის-
თვის ადგილის მონახვა არც ისე ად-
ვილია.

პირველი მტვირთავი. იქნება
აქა, ბატონო? (მაგიდა ფანჯრის მარც-
ხენა მხარეს მოაქვს).

მოზინაღრა. მშვენიერი ადგილია.
(შემდეგ უნდა შემოიტანონ სხვადასხვა
ფურისა და ფორმის მაგიდები). დიახ.

(პირველი მტვირთავი მაგიდას დგამს
და გადის).

მეორე მტვირთავი (შემოდის და
შემოაქვს მაგიდა). ესა?

მოზინაღრა (პირველი მაგიდის
მარცხნივ უჩვენებს ადგილს). აქეთ,
გეოაყვა.

მეორე მტვირთავი (დგამს მაგი-
დას). დასაჯდომი ადგილიც აღარ დარ-
ჩება!

მოზინაღრა. გათვალისწინებულია.
ესეც გათვალისწინებულია.

მეორე მტვირთავი (ათვალიე-

რებს სცენას). რაღაც ვერ ვხედავ. ადგი-
ლი სულ აღარ დარჩა!

მოზინაღრა. დარჩა!

მეორე მტვირთავი. მე რა მე-
საქმება. თქვენ იცით, თქვენი საქმისა.

(გადის მარცხნივ, ამ დროს პირველი
მტვირთავი შემოდის და შემოაქვს მა-
გიდა).

მოზინაღრა. ამათ გვერდით. (ვიდ-
რე პირველ მტვირთავს მაგიდა მოაქვს
და გადის, მის შესახვედრად გამოჩნდებ-
ა მეორე, ამასობაში მოზინაღრე სცე-
ნის ცენტრში ცარცით წრეს ხატავს,

მერე უფრო დიდს, ხატვას შეწყვეტს,
რომ მეორე მტვირთავს მაგიდის დასა-
დგმელი ადგილი უჩვენოს.) იქით, კე-
დელთან, დანარჩენების გვერდით. (მე-
ორე მტვირთავი მაგიდას დგამს. მოზი-
ნაღრე წრის ხატვას ამთავრებს და დე-
და.) აი, ასე კარგი იქნება. (მეორე მტვი-
რთავი გადის, შემოდის პირველი და

მაგიდა მოაქვს.) დანარჩენების გვერდით!
(ადგილს აჩვენებს. პირველი მტვირთა-
ვი მაგიდას დგამს და მარცხნივ გადის.

მოზინაღრე ერთ წამს მარტო რჩება და
შემოტანილ მაგიდებს ითვლის.) დიახ,
დიახ, დიახ... ახლა საჭირო იქნება...

(მარჯვნიდან პირველი მტვირთავი შე-
მოდის, მაგიდა შემოაქვს.) წრეზე... (მა-
რცხნიდან მეორე მტვირთავი შემოდის
მაგიდით.) წრეზე...

(პირველი მტვირთავი მარცხნივ გა-
დის და მარჯვნიდან შემოდის. მეორე
მტვირთავი მარცხნიდან შემოდის და

მარჯვნივ გადის, შემოაქვთ და
შემოაქვთ მაგიდები და სხვა საგნები:

სკამები, შირბები, ლამპები ვრძელი
დასადგამებით, შეკრული წიგნები... ისი-
ნი წრიულად მოძრაობენ. ერთ-ერთი

მტვირთავი სცენაზე აუცილებლად არის).

მოზინაღრა. ყველაფერი წრიუ-
ლად... ყველაფერი წრიულად... ირგე-
ლივ... (პირველი წრე რომ საგნებით

აივსება, მოზინაღრე პირველ მტვირ-
თავს, რომელიც ცარიელი შემოდის.) ახ-
ლა შეგიძლიათ კიბეები მოიტანოთ. (პი-
რველი მტვირთავი იმავე კარში გადის,
საიდანაც შემოვიდა. მეორე მარჯვნი-

დან შემოდის.) კიბე! (მეორე მტვირთავი იმავე კარში გადის, საიდანაც შემოვიდა. მოზინადრე აქეთ-იქით იფურება, ხელებს იფშენებს.) ესეც ასე. ფორმას იღებს. ძალზე მოხერხებული იქნება. ცუდი არ არის.

(მოპირდაპირე მხარეებიდან, თავთანით კარებებიდან ორივე მტვირთავი გამოინდება. მოზინადრე მათ ანიშნებს როგორ უნდა გაიარონ: მარცხნიდან შემოსული — მარჯვნივ; მარჯვნიდან შემოსული კი მარცხნივ).

პირველი მტვირთავი. გასაგებია!

მეორე მტვირთავი. გასაგებია! (მტვირთავები გადაჭრიან სცენას და თავიანთ კიბეებს კვლავზე ააყუდებენ).

მოზინადრე. კიბეები მანდ იყოს! ახლა სურათები მოიტანეთ.

(მტვირთავები მარჯვნივ და მარცხნივ გადიან. მეორე მტვირთავი გასვლისას ერთ-ერთ წრეს დააბიჯებს.) ფრთხილად, წრე არ გამოიფუკოთ.

მეორე მტვირთავი. დიახ, დიახ, ვეძღები.

მოზინადრე. ფრთხილად იყავით! (მეორე მტვირთავი გადის. მოპირდაპირე მხრიდან პირველი შემოდის და უზარმაზარი სურათი შემოაქვს, რომელზეც მოხუცის სახარელი სახეა დახატული.) ფრთხილად, ჩემს წრეს არ დააბიჯოთ.

პირველი მტვირთავი. ვეძღები. არც ისე მოსახერხებელია, როცა ტვირთით მოდიხარ.

მოზინადრე. ჩამოკიდეთ სურათი.

პირველი მტვირთავი. კარგით, ბატონო. (ადის კიბეზე და სურათს ფაქიზად აკიდებს).

(მეორე მხრიდან მეორე მტვირთავი შემოდის და სურათი შემოაქვს, რომელზეც ბებრის საშინელზე საშინელი სახეა დახატული).

მოზინადრე. ჩემი წინაპრები. (მეორე მტვირთავს.) აძვერით კიბეზე და ჩამოკიდეთ სურათი.

მეორე მტვირთავი (კიბეზე ადის, ხელში სურათი უჭირავს). ხათაბალაა, ეს თქვენი წრეები. მით უფრო ხათაბა-

ლაა, როცა მძიმე საგნებს მოადრევე განაგვლაფერს მიაქცევს ჩქარად დადგას. (სურათის ჩამოკიდებაში იჭყვინტის) **მოზინადრე.** არაფერია, სურვილი იყოს და...

(მოზინადრე სცენის ცენტრში გამოვა, თავს მალა ასწევს და ისე იფურება. ამასობაში მტვირთავები სურათებს აკიდებენ. მოზინადრემ შეიძლება რომელიმე საგანი მიაცუროს და ცარცით წრე უფრო კარგად დაატყოს. გველაფერი ეს მდუმარედ ხდება. მხოლოდ სუსტად ისმის რაღაც ხმები და ხმაური, ჩაქუნის კაკუნი, ქუნის ყრიაპული, მეორე ნელ-ნელა გველაფერი მუსიკად უნდა იქცეს. მოზინადრე კმაყოფილი შესცქერის სურათებს. მტვირთავები სამუშაოს ამთავრებენ. მოზინადრე ჰერტიტაა გართული. მტვირთავები ჩამოდიან კიბეებიდან; კიბეები მიაქვთ და სადღაც დგამენ, მაგალითად, მარჯვენა და მარცხენა კარებებთან. მეორე მოზინადრესთან მიდიან, რომელიც ხან ერთ საგანს უფურებს, ხან მეორეს).

პირველი მტვირთავი (სურათებს უჩვენებს). რიგიანად არის?

მოზინადრე. რიგიანადაა.

მეორე მტვირთავი. მგონი, კარგია.

მოზინადრე. კარგად იფურება. (პაუზა.) მძიმე ავეჯი შემოიტანეთ.

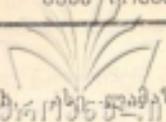
მეორე მტვირთავი. დალევა მინდა... (შუბლს იფშენდს.) პირი გამოშრა.

მოზინადრე. მაშინ ბუფეტით დავიწყოთ. (ორივე მტვირთავი მარჯვენა კარისკენ მიდის. მოზინადრე ფანჯრისკენ შებრუნდება.) დიახ... აქა თუ აქ...

(ვიდრე მტვირთავები მარჯვენა კართან მივლენ, კარი თავისით გაიღება და რაღაც უხილავი ძალით ამოძრავებული ბუფეტი სცენაზე აღმოჩნდება. ვიდრე კარი მიიკეტება, მტვირთავები ბუფეტს ხელს სტაცებენ და თავს მოზინადრისკენ აბრუნებენ, რომელიც გვსტით აჩვენებს დასადგმელ ადგილს).

ორივე მტვირთავი. საით?

მოზინადრე (ზურგით მაყურებელი-

სკენ დგას, ხელით ფანჯარას უწვევებს).
იქით!

პირველი მტვირთავი. სინათლე აღარ შემოვა.

მოზინადრე. ელექტრონი, ხომ არის.

(პირველი მტვირთავი ბუფეტს ფანჯარასთან მიათრევს. ბუფეტი დაბალია და ფანჯარას ვერ ფარავს. მეორე მტვირთავი ერთ-ერთ კართან მიდის და ჩამოთვლეს აჭერს თიხს, ჭურჭე ნათურა ინთება, კარის ორ საგდულს შორის თითქოს თავისთავად შემოცურებულ ხურათს იღებს — მასზე ზამთრის პეიზაჟია დახატული — და ბუფეტზე დებს. ახლა ფანჯარა სრულიად დაფარულია. პირველი მტვირთავი ბუფეტის კარს აღებს, იქიდან ბოთლი გამოაქვს და სვამს, აწევის მეორე მტვირთავს, ეს კი მოზინადრეს სთავაზობს.) არა, არასოდეს.

(მუშები სვამენ, ერთმანეთს აწოდებენ ბოთლს, თან დაფარულ ფანჯარას უფურებენ).

მოზინადრე. ასე უკეთესია.

(ორივე მტვირთავი ხმას აგრძელებს და ბუფეტისკენ ისე შეტრუნდებათ, რომ მაყურებლისგან ხამივე ზურგით აღმოჩნდება).

პირველი მტვირთავი (მოწონებით). ჰა-ჰა!

მეორე მტვირთავი (მოწონებით).

ჰა-ჰა!

მოზინადრე. შილად არა. (სურათზე უთითებს.) არ მომწონს... შეაბრუნეთ!

(მუშები სურათს გადმოაბრუნებენ, გამოჩნდება მუქი ჩარჩო და თოკები. მტვირთავები ოდნავ უკან დაიხევენ, ბოთლიდან სვამენ, მერე მოზინადრეს აქეთ-იქიდან ამოუდგებიან, რომელიც მაყურებლისგან ზურგშექცევით დგას. ერთხანს ბუფეტსა და მასზე შემოდებული სურათს შესცქერის ვველა).

მოზინადრე. ასე უკეთესია.

პირველი მტვირთავი. ლამაზია.

მოზინადრე. ლამაზია და უფრო უბრალოა.

მეორე მტვირთავი. ლამაზია და

უფრო უბრალოა.
მოზინადრე. დიას...
უფრო მკაცრი.
პირველი მტვირთავი. ღი-ახ...

მეორე მტვირთავი. აჰ, დიას...
მოზინადრე. ასე არაფერი ჩანს.
პირველი მტვირთავი. ფაქტია, არ ჩანს.

(ხიწმე).

მეორე მტვირთავი (პაუზის შემდეგ, ბოთლს გადმოაბრუნებს). გათაფდა.
პირველი მტვირთავი. ბოლო წვეთი.

მეორე მტვირთავი (ხელში გადმოაბრუნებული ბოთლი უჭირავს მოზინადრეს). აღარაფერი დარჩა.

მოზინადრე. აღარც მე დამრჩა. (პირველი მტვირთავი მეორეს ბოთლს გამოართმევს, ბუფეტში შედებს და კარს მიკეტავს.) მეზობლებიც აღარ შეწუხდებიან.

პირველი მტვირთავი. ვველა-სთვის მოსახებრებელია.

მეორე მტვირთავი. ვველა კმაყოფილი იქნება.

მოზინადრე. ვველა კმაყოფილი. (წამიერი ხიწმე.) მუშაობას შეუდგეთ. გაეუბრძვით. ჩემი საკარბელი.

პირველი მტვირთავი. ხად დაეღვით?

მეორე მტვირთავი. ხად დაეღვით?

მოზინადრე. წრეში! (წრეს აჩვენებს სცენის ცენტრში.) წრეს ვეღარ გაიფუჭებთ.

პირველი მტვირთავი. უკეთ გამოჩნდება.

მოზინადრე (პირველ მტვირთავს). წაღით. (პირველი მტვირთავი მარჯვნივ წაღის. მოზინადრე მეორე მტვირთავს) ვარდისფერი ხის მძიმე ავეჯი მოიტანეთ.

(პირველი მტვირთავი მარჯვენა კართან მივა თუ არა, გამოჩნდება საკარბელი, რომელსაც მეორე მხრიდან ვიღაც აწევა. პირველი მტვირთავი საკარბელს იღებს, მეორე მტვირთავი მარჯვენა კართან მიდის, საიდანაც მაშინვე კარადა გამოჩნდება — სანახევროდ. მტვირთავი ხელს შემოხევეს და სცენის შუაში შემოათრევს. ნელა მოძრაობენ. ამ წუთიდან საგნები რეგრიგობით ჩნდება ორივე კარში, ოღონდ სანახევროდ. მტვირთავებს კი შიგნით შემოაქვთ; როგორც კი საგანი სრულად გამოჩნდება,

კარებებში მაშინვე ჩნდება მორიგი საგანი, მაგრამ ისევ სანახევროდ... პირველი მტკირთავი სავარძელს იღებს, ამ დროს მეორე უზარმაზარ, გვერდზე გადაწოლილ კარადას მოათრევს. პირველი მტკირთავი სავარძელს წრეში დებს).

მოზინადრე (კარადას დანახავს). ეს ვარდისფერი ხე რა ლამაზია.

პირველი მტკირთავი (სავარძელს წრეში დებს). კარგი სავარძელია.

მოზინადრე (სავარძლის გადასაკრავს სინჯავს). რბილია, მშვენიერი გაღასკრავია. (პირველ მტკირთავს). შემოიტანეთ, ბატონო, შემოიტანეთ.

(პირველი მტკირთავი მარჯვენა კარს უახლოვდება, სადაც უკვე დევს ვარდისფერი ხის მეორე კარადა და მოზინადრეს კითხვის თვალთ გადახედავს, სად დადგაო).

იქ!

(კარადები, შეიძლება ოთხიც იყოს, მოზინადრის მითითებით სამი კედლის გასწვრივ დალაგდება: ხან ერთსა და ხან მეორე მტკირთავს კარებში გამოჩენილი კარადები ოთახში შემოაქვთ და კითხვის თვალთ უყურებენ მოზინადრეს; ის თითოთ უჩვენებს სად დადგან — იქ! იქ! იქ!

ყოველ „იქ“-ზე მტკირთავეები თანხმობის ნიშნად თავს იქნევენ; კარადებს უფრო პატარა საგნები მოჰყვება: ისევ მაგიდები ვრძელი დივანი, დაწნული კალათები, რაღაც საგნები, რომელთა დანიშნულებაც გაუგებარია. ამ ნივთებს მიჯრით აწყობენ სამივე კედლის წინ დაგროვილ საგნებთან. მოზინადრის ირგვლივ წრე უფრო და უფრო ვიწროვდება. მოზინადრე სცენის შუაშია. ვველაფერი მძიმე ბალეტს უნდა გვაგონებდეს. მოძრაობა ნელდება. როცა მტკირთავეებს საგნები შემოაქვთ, სავარძლის ზურგზე დაყრდნობილი მოზინადრე ხელით აჩვენებს სად დადგან ისინი):

იქ... იქ... იქ... იქ... იქ... იქ... იქ...
 იქ... იქ... იქ... იქ... იქ... იქ... იქ...
 იქ... იქ... იქ... იქ... იქ... იქ... >

(ეს თამაში დიდხანს უნდა გაგრძელდეს. დასაწყისში არაბუნებრივად მტკირთავი უნდა მიდიოდეს მტკირთავის მტკირთავი რიტმი გადავიდეს; დგება წუთი, როცა პირველ მტკირთავს მარჯვნიდან რადიომღებები შემოაქვს, კითხვის გამოხატულ შემოხედვაზე, მოზინადრე ოდნავ ვალიზიანებული პასუხობს): ოო, არა, ეს საჭირო არ არის.

პირველი მტკირთავი. არ მუშააბს.

მოზინადრე. მაშინ არა უშავს. აქ დაკვით. (სავარძლის გვერდით ანიშნებს).

(პირველი მტკირთავი განკარგულებას ასრულებს და მარჯვნივ სხვა ნივთის მოსატანად მიდის. ამ დროს მარცხნიდან მეორე მტკირთავი შემოდის და ვედრო შემოაქვს).

ლიახ, ცხადია, აქ.

(სავარძლის მეორე მხარეს მიუჩენს ადგილს. მეორე მტკირთავი ვედროს დადგამს. ორივე მტკირთავი თავთავის მხრისკენ მიდის და ავეჯი შემოაქვს. მოზინადრის ირგვლივ წრე ვიწროვდება, თამაში, სრულ სიწუმეში, უსიტვეოდ მიმდინარეობს. კონსიერეთის ხმა, რომელიც გარედან ისმის, ნელა ქრება. მტკირთავეები უხმაუროდ მოძრაობენ. ავეჯიც ასევე უხმაუროდ ჩნდება. მტკირთავეებს ახალ-ახალი საგნები მოაქვთ, კითხვის თვალთ გადახედვენ მოზინადრეს, რომელიც უსიტვეოდ უჩვენებს მათ დასადგმელ ადგილს. ამ ახალ სცენაში ფესტები და მოქმედება მახინჯდება, გროტესკული ხდება. ეს სცენა შეიძლება დიდხანსაც გაგრძელდეს, წინა სცენაზე დიდხანს... ბოლოს, მეორე მტკირთავს იატაკზე დასადგმელი უზარმაზარი საათი შემოაქვს, ამ დროს პირველი მტკირთავი საგნების შემოტანას აგრძელებს. მოზინადრე საათს დანახავს და გაოცებული სახე გაუხდება, ფესტით აჩვენებს გაიტანეთ. იმ დროს, როცა მეორე მტკირთავს საათი გააქვს და სხვა საგანი მოაქვს, გამოჩნდება პირველი მტკირთავი აბსოლუტურად ისეთივე საათით. მოზინადრე ფესტით უკან აბრუნებს, მავ-

რამ გადაიფიქრებს).

მოზინაღრამ. თუშე, რატომაც არა?

(საათი საეარძელთან მიიქვს მოზინაღრეს ჩვენებით. მეორე მტვირთავს დადი, მაღალი შირმა შემოიქვს და ხავარძელს უახლოვდება. პირველი მტვირთავიც გამოჩნდება და ზუსტად ამისთანა შირმა შემოიქვს).

მეორე მტვირთავი. მეტი არაფერი შემოეტევა.

მოზინაღრამ. რატომ? (საეარძელში უდება.) აი ასე.

(მტვირთავები მეორე და მესამე შირმას მოზინაღრეს სამი მხრიდან შემოუწყობენ. მაყურებელთა მხარე ღიაა. მოზინაღრე შლაპით ზის, სახით მაყურებლისკენ. შირმის იქით, გვერდით, მტვირთავები ღვანან და მოზინაღრეს ზემოდან დაჰყურებენ).

პირველი მტვირთავი. ყველაფერი რიგზეა? მოხერხებულად ხართ?

(მოზინაღრე თანზომობის ნიშნად თავს იქნევს).

სახამოუნოა, როცა საკუთარ სახელში ხართ, უფროსო.

მეორე მტვირთავი. უღუთოდ დაილაღეთ; ცოტა მაინც დაიხვეწეთ.

მოზინაღრამ. გააგრძელეთ... კიდევ ბევრი დარჩა.

(ჩუმი სცენა. მოზინაღრე შლაპით ზის უმოძრაოდ, სახით მაყურებლისკენ. კარები ღიაა და უზარმაზარი პლანშეტებით ჩახერგილი, თითქოს უზარმაზარი კარადების უკანა მხარეებიაო. მარჯვენა პლანშეტი მწვანეა, მარცხენა იისფერი; ორივე მტვირთავი გახვეებული ღვას და ქუდაქვე კეფას იქეჭავს. ერთდროულად, ერთნაირი გაოგნებული ფესტი მხრებს იჩენავენ და დოინჯს შემოიფრიაბ. მეორე საგნებს შორის გაძერებიან, თითოეული თავის კართან მიდის და ერთმანეთს გადახედავენ).

პირველი მტვირთავი. რა ვქნათ?

მეორე მტვირთავი. რა ვქნათ?

მოზინაღრამ (უმოძრაოდ). კიდევ ბევრი დარჩა? ვერ არ მოჩვენა?

(გაოგნებული პირველი მტვირთავი ხელს შლის, იგივეს აკეთებს მეორეც. მოზინაღრე უმოძრაოდ ზის და მშვიდად

ამბობს.) მთელი ავეჯი შემოიტანეთ? **პირველი მტვირთავი.** ვაჟებზე რებელია, ბატონო... **მოზინაღრამ.** რა?

მეორე მტვირთავი. დარჩენილი ავეჯი. ძალიან დიდია, კარებები დაბალია.

პირველი მტვირთავი. ვერ ეტევა. **მოზინაღრამ.** რა დარჩა?

პირველი მტვირთავი. კარადები. **მოზინაღრამ.** მწვანე და იისფერი? **მეორე მტვირთავი.** დიახ.

პირველი მტვირთავი. მარტო ვერ არა, კიდევ არის.

მეორე მტვირთავი. კიბე საესეა ვერ გაივლი.

მოზინაღრამ. ეზოც საესეა, ქუჩაც. **პირველი მტვირთავი.** ქალაქში ავტომანქანები ევლარ დადიან. ყველაფერი ავეჯით არის საესე.

მეორე მტვირთავი. თქვენ უფრო უკეთესად ხართ, დასაჯდომი ადგილი მაინც გაქეთ.

პირველი მტვირთავი. იქნებ, მეტრო მუშაობდეს.

მეორე მტვირთავი. აბა, როგორ. **მოზინაღრამ** (ზის). არა, არ მუშაობს. ვვირბებაც საესეა.

მეორე მტვირთავი (მოზინაღრეს). რაღვნი ავეჯი გაქეთ! მთელი ქვეყანა აიესო.

მოზინაღრამ. სენაც აღარ მოდის. წყალი აღარ დარჩა.

პირველი მტვირთავი. რა ვქნათ, აღარაფერი ეტევა. ქუჩაში ხომ ვერ დატოვებთ?

მოზინაღრამ. გარეთ ხომ ვერ დატოვებთ.

(მტვირთავები ლაპარაკობენ, ოღონდ თავთავიანთ ადგილებზე ღვანან).

პირველი მტვირთავი. სხვენიდან ჩამოვართოთ... მაგრამ ჭერის ჩამონგრევა მოგვიწევს.

მეორე მტვირთავი. აუცილებელი არ არის. სახლი თანამედროვეა. ჭერი კი მოძრავი. (მოზინაღრეს.) იცით ეს?

მოზინაღრამ. არა.

მეორე მტვირთავი. სულ ადვილია. ხელს ხელზე შემოაკრავთ. ასე.

(უწევნებს.) და ჭერიც გაიხსნება.

მოზინაღრე. არ გამოდგება... წვიმისა მუშინია, ავეჯს დამისხველებს. საგნები ახალი და სუსტია.

მეორე მტვირთავი. არავითარი საფრთხე, ბატონო. სისტემას უცნობ. ჭერი იხსნება, მერე იხურება. იხსნება, იხურება, სურვილის მიხედვით.

პირველი მტვირთავი. მაშინ შეიძლება...

მოზინაღრე. ოღონდ ერთი პირობით, დახურვა არ დაგაეციფდეთ. არავითარი დაუდევრობა.

პირველი მტვირთავი. არ დამაეციფდება. აქა ვარ. (მეორე მტვირთავს.) მზადა ხარ?

მეორე მტვირთავი. დიახ.

პირველი მტვირთავი. ასე რომ, მოვილაპარაკეთ, არა?

მოზინაღრე. თანახმა ვარ.

პირველი მტვირთავი (მეორე მტვირთავს).. მიდი.

(მეორე მტვირთავი ხელი ხელს შემოკრავს. ჭერიდან უზარმაზარი პლანშეტები ეშვება და სავარძელში მჯდარ მოზინაღრეს მაფურებლის თვალისგან იფარავს. შეიძლება ავეჯზეც ჩამოეშვას ორი-სამი პლანშეტი ან ორი უზარმაზარი კაბრი. ახალი მოზინაღრე სრულიად ამოიქოლება და აღარ ჩანს. პირველი მტვირთავი ხელს ხელზე საძვერ შემოკრავს, მკერამ ამოღ. არაფერი ხდება. მაშინ კიბით იმ პლანშეტთან მიდის, რომელიც ცენტრს ფარავს, ხელში თაიგული უჭირავს, ოღონდ მაფურებლის თვალისგან დაფარვას ცდილობს. კიბეს მიაყუდებს პლანშეტზე, ადის, ქვევით იფურება და მოზინაღრეს ემახის.)

პირველი მტვირთავი. მზად არის, ბატონო, ვველაფერი თავის ადგილზეა. კმაყოფილი ხართ? კარგად მოეწვევთ?

მოზინაღრის ხმა (ისევე ისეთია, ოღონდ ყრუდ ეღერს). ჭერი. ჭერი დაკეტეთ, გთხოვთ.

პირველი მტვირთავი. დაკეტე

ჭერი. გთხოვენ. დაგაეციფდა.

მეორე მტვირთავი (სიწვეთს მდგელიდან). აჰ, დიახ. (ხელს ხელზე შემოკრავს ჭერის დასაკეტად.) ესეც ასე მოზინაღრის ხმა. გამაღლობთ.

პირველი მტვირთავი (კიბიდან). თქვენ უკვე თავშესაფარში ხართ. არ შეგციათ... ვველაფერი რიგზეა?

მოზინაღრის ხმა (დაყოვნებით). რიგზეა.

პირველი მტვირთავი. თქვენი შლაპა მომეცით, ბატონო, ხელს გიმშლით.

(მცირე პაუზის შემდეგ შემოღობილიდან შლაპა გამოჩნდება.)

პირველი მტვირთავი (შლაპას ართმევს და შემოღობილში თაიგულს აგდებს). აი ასე. ახლა მოხერხებულად ხართ. და ეს თაიგულიც მიიღეთ. (მეორე მტვირთავს.) მზადაა.

მეორე მტვირთავი. ვველაფერი მზადაა.

პირველი მტვირთავი. კარგი. (მოზინაღრეს). ვველაფერი მოიტანეს, ბატონო, ახლა თქვენს სახლში ხართ. (კიბიდან ჩამოდის.) ჩვენი წახელის დროა. (კიბეს კედელზე მიაყუდებს ან ძალიან ფრთხილად დადებს დაგროვილ საგნებზე. მეორე მტვირთავს.) წავედით.

(ორივე მტვირთავი, ალაღბედზე, ხეწინის სიღრმისკენ მიემართება. ფანჯარა გადაკეტულია, კიბეებიც, საიდანაც შეღობილი ფიცრები ჩანს. პირველი მტვირთავი ხეწინის კედელს მიადწევს, შლაპა ისევ ხელში უჭირავს, და ჩერდება.)

პირველი მტვირთავი. რამე ხომ არ გჭირდებათ კედევ?

(სიწვეთ).

მეორე მტვირთავი. რამე ხომ არ გჭირდებათ კედევ?

მოზინაღრის ხმა (პაუზის შემდეგ). ჩააქრეთ სინათლე.

(სცენაზე სიბნელე ჩამოწვება).

გამაღლობთ.

ფრანგულიდან თარგმანით
დავით კახაბერაძე.

ფარდა.